

4689 15. Marts 1899: 1. Beh. af Lovf., hvørv. Løgstør m. fl. Kommuner oprett. til Købst. 4690

ter, er saa forsvindende i Forhold til Indbyggertallet sammenlignet med Sognekommunerne i Amtsraadskredsene, at det let vil ses, at de Byrder, som Handelspladserne paalægges, blive meget trykkende for Amtsrepartitionsfonden. Derfor blive Kravene om at faa en Adskillelse større og større.

Efter at Amtsraadene kom til i væsentlig Grad at beskæftige sig med Spørgsmaalet om den økonomiske Forbindelse, der bestod mellem Handelspladserne og Amtsfondene, medførte det, at Amtsraadene benyttede § 50 i Landbokommunalloven i saa stor Udstrækning, at de mente at have nogenlunde Dækning for de Udgifter, som disse Handelspladser paaførte Amtsrepartitionsfonden. For Kjøbenhavns Amts Vedkommende er Forholdet imidlertid dette, at man der ikke kan benytte § 50 i Landkommunalloven i saadan Udstrækning, at man kan faa fuld Dækning for de Beløb, som de maa ofre til Frederiksberg Kommune, men det er jo ikke den Sag, der ligger for i Øjeblikket, saa det skal jeg forbigaa. Derimod have Amtsraadene i Aalborg Amt og Skanderborg Amt, hvor disse tre Handelspladser, Løgstør, Nørresundby og Silkeborg, ligge, benyttet Landkommunallovens § 50 til at ligne efter Skøn paa disse Handelspladser i saadan Udstrækning, at de kommunale Raad i disse Handelspladser sige som saa: Maa vi blive fri, vi have ingen økonomisk Fordel af at bevare denne Forbindelse med Amtsraadskredsene, vi have ingen Interesse deraf, lad os nu hellere blive Købstæder og faa en mere selvstændig kommunal Ordning, end vi have haft hidtil. Det er altsaa som et Resultat af den Maade, hvorpaa Landkommunallovens § 50 er benyttet, at disse 3 Kommuner nu komme og forlange at blive Købstæder. Der er imidlertid 2 Handelspladser, som ikke ere omtalte paa de to her foreliggende Lovforslag, nemlig Frederiksværk og Marstal, og det kunde jo synes lidt underligt, at de blive forbigaaede. Men Forholdet er i Virkeligheden dette, at det ligger her i Amtsraadenes Magt at benytte Landkommunallovens § 50 i langt større Udstrækning, end de gøre, og Udvalget, der behandler Sagen, føler sig overbevist om, at Amtsraadene paa den Maade kunne faa fuld Dækning for de Udgifter, som disse

Handelspladser paaføre Amtsraadskredsen. Og naar det er Tilfældet, er der ingen Grund til at lave disse Handelspladser til Købstæder mod deres egen Vilje.

Efter disse indledende Bemærkninger skal jeg gaa over til at sige nogle faa Ord om selve Lovforslaget. Som ærede Medlemmer ville se, bestemmes det i Lovforslagets § 1, at Loven træder i Kraft den 1ste Januar 1900. Om § 2 finder jeg ingen Anledning til at tale, men i § 3 vil det ses, at der er en Afvigelse i de Bestemmelser, der gælde med Hensyn til Esbjerg. § 55 i Loven af 29de December 1857, der gælder som Undtagelse for Esbjerg, gælder ikke som Undtagelse for disse 3 Handelspladser, fordi de i Forvejen have det Læbælte, som omhandles i denne Paragraf. Den omhandler nemlig Retten til at drive Høkerhandel i Nærheden af Købstæderne, og i Paragraffen bemyndiges Indenrigsministeren til at bringe disse Bestemmelser i Anvendelse ogsaa for Handelspladser og Flækker. Det er sket ved en Bekendtgørelse af 20de Marts 1858, hvorved altsaa disse Handelspladser have faaet et Læbælte for Høkerhandel. Der maa altsaa ikke drives Høkerhandel inden for 1 Mils Afstand fra disse 3 Handelspladser, og det er Grunden til Forskellen mellem nærværende Lovforslag og det Forslag, der omhandler Esbjerg. Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa de 2 sidste Paragraffer i Lovforslaget. § 11 bestemmer, at Mellemværender, der ikke blive afgjorte i Mindedighed mellem Kommunalbestyrelserne og Amtsraadene, afgøres af Indenrigsministeren. § 12 bestemmer, at Udgifterne ved Tilvebringelsen af Register over Skatteoppebørsel o. desl. blive efter vedkommende Ministers Bestemmelse at afholde af Statskassen, men Halvdelen skal dog erstattes Statskassen af vedkommende Kommune efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse i passende Afdragsterminer. Som jeg allerede har antydnet, er dette Lovforslag i saa stor Overensstemmelse med det Lovforslag, der blev gennemført, hvorved Esbjerg blev oprettet til Købstad, at der vistnok er god Grund til at antage, at det kan nyde hurtig Fremme her i dette Ting. Folketinget eller rettere hele Lovgivningsmagten har jo ved Gennemførelse af Loven om Esbjerg god-